

Genovefa

IV.

Když Golo tajemství to služe vypravoval, nebyl nikdo v jizbě, leč malá vnučka báby té, před níž to se oba neostýchali. Avšak děve to milovalo velice hraběnku i běželo hned k jejímu žaláři a plakalo pod oknem tak hořce, že si toho hraběnka povšimla a se tázala: "Proč pláč?"

Dívko odvětilo: "Ach, milostivá paní, nešťastí va še toho jest příčinou. Veta jest po vás, poněvadž Golo obdržel od našeho pána rozkaz, by vás utratil."

I zvolala polekaná hraběnka: "A co stane se s mým ubohým děckem?"

Děve odpovědělo plačíc: "Vašem děcku nepovede se lépe než-li vám."

Toho lekla se hraběnka tak velice, že div neomdlela. Když se opět vzpamatovala poněkud, počala plakati a bédovale vzlykajíc: "Ach, můj Bože a pane! Čím provinila jsem se a zasloužila takovou bídu? Co zlého spáchala jsem, že mám být i se svým nevinným děckem odpravena? Ó, já nešťastná žena! Mám se toho docekat, že budu trestána jako cizoložnice, kdežto jsem již proto zakušila mnohá příkoří, že jsem zachovala věrnost manželovi svému? Ach, můj Bože, přispěj mi ku pomoci v mé bídě a vysvobod' mne od hanebné smrti!"

Tak modlila se a bédovale neviná hraběnka a když byla dosti se naplakala, pravila k malému děvčeti: "Milé dítě, jdi do mé jizby a přines mi pero, papír a inkoust; vezmi si za to z mých šperků, co budeš chtít."

Dala pak děvčátku klíče a když ono přineslo, čeho si přála, napsala list obsahu tohoto: "Milostivý pane a milovaný manželé!

Dověděla jsem se, že mám zemřít na Váš rozkaz, i píšu Vám bych Vám dala s Bohem a rozloučila se s Vámi. Ráda umru, když v tom Vaše vůle, ačkoli mne trápí, že mne nevinou odsuzujete k smrti.

Jedinou příčinou smrti mé jest, že jsem nechtěla zrušiti věrnost Vám slíbenou a být povuřena Vašemu správci Golovi. Ale nepřičítám Vám jiné viny, leč že Jste tak zřehla uvěřil pomluvě mých nepřátel a nedopřál mi příležitosti k obraně. Tak mohu jen tvrditi před Bohem, před jehož soudnou stolicí oetnu se zítra, že jsem nikdy neomyšlna na jiné muže, leč na Vás. Útěchu mi poskytuje naděje, že jednou na jeho přijde má nevinost i podvody mých nepřátel. S Bohem, milostivý pane a nejmilejší přáteli.

Odpouštím vám ráda i budu po smrti prositi Boha, by netrestal Vás ani mě odpáře pro nevinou prolitou krev mou.

Toto píšu se slzami v očích — v srdci mém sídlí smrt, jižto utrpěti mám pro věrnost Vám zachovanou. Vaše až do smrti Vám věrná a pro svou věrnost k smrti odsouzená Genovefa."

List ten odevzdala děve, by jej donesla do jizby její a nikomu se o tom nezmínila.

Noe následující ztrávila v nábožné modlitbě prosíc Boha, by jí byl nápomočen ve hrozném zápasu smrtelném.

V.

Ráno povolal Golo dva z nejvěrnějších svých vrstevníků, jimž oznámil přísný rozkaz pánův a velel, by hraběnku s děckem odvedli do lesa a tam jí zabili; na důkaz pak toho by přinesli její jazyk i oči. Učinili tak, slíbil jim hojnou odměnu, jinak pohrozil jim, že je dá utratiti i se ženami a dětmi jejich.

Sluhové poslechli, odebrali se do žalář, oblekli hraběnku v prostý oděv, zahálili její obličej, by nebyla poznána, a poručili jí, by v ti-

Zdali možno, bys patřil na to, jak byne ubohá krev neviná. Pohledni pře, jak ubohý beránek leží v bídě a s pláčem volá k tobě o potřebnou potravu! Slituj se nad ubohým sirotkem, jehož otec jest tak bezcitný, matka pak malomocná. Nemám jiné útěchy na zemi leč tohoto jediného synáčka. Jestliže mi ho odejmou, utrpím se záruktem v této poušti. Pro mou útěchu zachovej jej, já pak ehei jej vychovati ku chvále tvé."

Když se takto modlila, aj hle, tu přiběhla krotká laň, jež lehotila se k ní, jako by říci chtěla: "Viz, mne posílá Bůh, abych živila dítě tvé."

Genovefa s radostí poznala v tom řízení boží, běžela k děcku a poněvadž laň šla za ní, přiložila k očím laň děcko, které nassáto posilujícího mléka.

Zázračným darem tím byla potěšena velice hraběnka, děkovala vroucně Bohu, prosíc o další ochra- nu.

Proba její byla vyslyšena, neboť laň přeházela každého dne dvakrát kojiti malého Bolestína.

V létě Genovefa nezkoušela tak kruté bídě, jako v zimě, kdy sužována mrazem nalezala též méně po trávy. Chtěla-li pít, musila držeti zmrzlou vodu v ústech tak dlouho, až roztála; hrabala-li kořínky, musila odstraniti sniž a dřevem pak v zemi kořínky vyhrabávati; jestliže se chtěla zahřátí, musila plácat rukama až do krve. A dlouhé noci zimní trávil se synem v temné jeskyni.

Bolesti tyto vlastní rozmuženy ještě při pohledu na dítě dorůstající, které pomalu počítávalo a poznávalo hroznou bídu. Jak často tiskla k prsoum mláčka, by zahřála jeho zimou ztuhlé údy.

Když pak viděla, jak ubožátko na celém těle se zimou třese, roztrývalo to srdce její i plakala hořce.

"Ach, mé drahé ubohé dítě," bédovala, "jak nevině musíš snášeti tak hroznou bídu pro nešťastnou matku svou!"

A syn její plakal s ní, jestliže ona plakala, i truchlil, když ona byla smutna.

Nejvíce času ztrávila na modlitbě a v pobožném rozjímání.

Jednou klouče u jeskyni a modlíc se nábožně užívala anděla vzášejšího se s výše k ní, jenž měl v ruce kříž překrásný, na němž nalezal se ukřižovaný spasitel z kosti slonové tak uměle shotovený, že jen anděl byl s to práci takou vykonati.

Anděl podal jí tento kříž a pravil vhlédně k ní: "Přijmi, Genovefo, kříž tento, který tobě posílá spasiel s nebe pro útěchu. Před ním konati máš modlitbu svou. Jsou zarmoucena potěšuj se v něm a jestliže netrpělivost tě napadá, vzpomeň si na utpení a trpělivost toho, jenž visí na kříži tom. Kříž tento bude ti záštitou proti všemu nebezpečí, klíčem, jenž ti otevře nebe."

Rka to, postavil anděl kříž před ní a zmizel, Genovefa vzala kříž a nalezla v jeskyni přirozený oltář, na který jej postavila. Před ním pak modlila se zkroutěně zapojujíc vlastní své utrpení.

Jednou trápena vzpomínkami hojnými poklekla před křížem i bédovale zřabouem tímto: "Ach, můj ukřižovaný Ježíši, co přivýnila jsem, že mne navštěvuješ tak kruté? Co jsem zavinila, že jako cizoložnice vyhnal mne z domu do této pouště?"

Na to ozval se hlas s kříže takto: "Co zavinil jsem já, že otec můj mne tak hrozně zkoštel? Co jsem učinil, že eti zbaven, jako zlý hříšník byl jsem na kříž přibit? Jsi nevinější nežli já, nevině snášel jsem mnohem více, nežli ty trpíš a ještě trpěti budeš."

Slovy těmi byla Genovefa zahanbena tak, že potom nebédovala tak snadno, nýbrž snášela trpělivě vši bídu, považujíc ji za řízení boží.

Zatím dospával synáček její Bolestín v té míře, že naučil se choditi a mluvit.

Genovefa učila ho, pokud jí to bylo v té poušti možným, a těšila se s ním i nalezala v něm jedinou radost svou.

Zasílatelům dobytka

Pro spolehlivé a poctivé obslužení zasilejte vá dobytek firmě

INTER-STATE LIVE STOCK COMMISSION (Incorporated) CO.
v SOUTH OMAHA, - NEBR.

Jsmo zařadění mezi získatelé nejvyšších cen a náš obchod byl zbudován jedině na zásluze. **ZKUSTE NAS!!**

R. L. REYNOLDS, prodáváč hov. dobytka
J. R. McPHAIL, prodáváč vep. dobytka
JIM DONOHUE, výpomocní prodáváč
GEO. ASHBURN, výpomocní prodáváč
CHAS. F. COX, říditel (Manager)
FRANK ROBERTS, prodáváč ovci
ED. O'BANION, výpomocní prodáváč
JOSEPH TOMES, kasír
PANI J. DONAHUE, v. úřadovně.

V úřadovně jsmo vždy brzo i pozdě.
Tel. v úřadovně (office tel.) South 378

"Milý synu, nemuť se tak příliš pro mou smrt a neběduj pro oštěstnost svou; věz, že na konci této poušti, blízko Treviru, bydlí otec tvůj. K tomu odeber se po mé smrti a rei mu, žeš jeho syn."

Pozná té snadno i přijme za dítě své, poněvadž se mu velice podobáš."

Potom vypravovala synovi svému, jak se dostala na poušť a jakou křivdu jí učinil zlý Golo.

Při tom prosila ho, by se nemstil proto, nýbrž odpustil bezbožníku.

Když byla napomenula tak syna svého, položila, jsouc unavena, hlavu na lůžko, očekávajíc smrt.

Zdalo se jí, že dva stkvoucí andělé vcházejí do jeskyně, z nichž jeden naklonil se nad ložem jejím, dotekl se ruky její a prail: "Nezemřeš, Genovefo, nyní budeš žiti dle vůle boží."

Po těch slovech zmizeli andělé a hraběnka se zotavila.

Pozdrzevše se dosti dlouho na poušti u nábožné Genovefy, ohledně se nyní po hraběti Vítězslavovi.

Když se byl též vrátil na svůj zámek, vypravoval mu jeho správce, že dal cizoložnici s jejím plodem tajně v lese utratiti, s čímž souhlasil hrabě a pochválil opatrného správce.

Sotva uplynulo několik dní, ozvalo se jeho svědomí, i počalo se mu stěskati po Genovefě. Vzpomněl si, že snad přece stala se jí křivda a že chybíl, poněvadž nedal její záležitost vyšetřiti řádným soudem.

V noci jedné měl hrozný sen, který rozmužnil jeho starosti.

Zdalo se mu, že obyčjný drak urval jeho milou manželku i nebylo tu nikoho, jenž byl by jí ku pomoci přispěl.

Vypravoval tento sen Golovi, který listivě vykládal jej takto: "Pane, drak znamená kuchaře, jenž slul Drago, to jest drak, a zapomena svou věrnost urval hraběnku pánovi jejím."

Donoouvai potom hraběti, by dá le nevěřmal si podobných snů, a byl přesvědčen, že hraběnka s kuchařem zastoužili krutéjší smrt.

Aby se hrabě bavil a vyvrážel, pořádal Golo hostiny, plesy a návštěvy u přátel a podbné věci, které by těšily hraběte.

Ovšem na chvíli zapomněl hrabě na svůj bol, avšak rána v srdci jeho se tím nezacekla, nýbrž stávala se čím dále tím větší.

Jednoho dne přišel hrabě do pokoje své manželky, kde nalezl psaní, které byla v žaláři napsala, nežli byla vedena na smrt.

Urbě četl pozorně list a vyznamenal z něho úplnou nevinost svů mla Genovefy a byl dojat tak moe než že hořce plakal.

Naproti Golovi počítával takovou zlost, že by ho byl nepochybně zabí, kdyby též byl býval příto-

mu. Kloul mu, jak zto zrádci a vrahů i proklínal jej do nehlubšího jekla.

Chytrý Golo opustil zámek a vrátil se teprve, když uslyšel, že hrabě se poněkud utišil. O pět podařilo se mu, omámiti hraběte a vyliciti dopis hraběncím jako lživý, tak že hrabě více věřil jemu, nežli psaní.

"Genovefa tvrdí v tomto listě," pravil Golo, "že jest neviná a ne spáchala zlého činu. Krásné to ospravedlnění! Kdyby pomohlo popírání, byli by všickni zloději a cizoložníci nevinými."

Takovými a podobnými řečmi uelháholil hraběte i požíval jeho milost opět jako dříve.

Ale duševní klid hraběte neměl dlouhého trvání; pochybnosti opět se ozývaly a čím dále tím krutější naň dolehaly, i zdálo se mu, jako by mu jakýsi hlas šeptal do ucha: "Dal jsi zavraždit Genovefu, svou ženu; dals zabít syna svého, dítě neviné; dals popraviti kuchaře nábožného."

(Pokračování.)

Kalendář Nová Vlast na 1915 posíláme vyplacené za 50c. dokud zásoba stačí.

CASH COUPON
10 for 5¢
Na prodej všude
P. Lorillard Co. New York City

Stout
Old Saxon
Beer
ALWAYS POPULAR

Chraňte se BEZCENNÝCH PADELKŮ a vždy žádejte o pravý Richterův kotvový PAIN-Expeller
s kotvou a ochrannou známkou jak zde vyobrazena. Za 25 a 50 centů v lékárnách nebo přímo u
F. AD.
Richter & Co
74-80 Washington St.
NEW YORK, N. Y.